

Ingezonden

VOOR MOEDERLOOZE KINDEREN.

Aan heel Rotterdam en verdere belangstellenden.

Mag ik nog even herinneren aan een oproep in de courant, twee jaar geleden gedaan? In de Gouvernestraat bevindt zich een huis, gedeeltelijk geschenken door eenige zeer bekende, zeer liefdadige stadgenooten aan de Vereeniging van Kinderbewaarpiaatsen. Daar worden kinderen 's morgens gebracht en 's avonds gehaald. Maar er waren ook wel eens kinderen, die niet meer naar huis terug konden. Moeder ziek, of dood, of soms wel eens weggevoerd. En in dat huis dat er eigenlijk helemaal niet op ingericht was, noch groot genoeg, daar waren toen langzamerhand twaalf kinderen voor dag en nacht gebleven. De toestand werd zoo onhoudbaar, dat 't bestuur eindelijk een ultimatum stelde; op een bepaalden datum moesten de dag- en nachtkinderen weg. Waar naar toe wist niemand. Maar gij wist het, Rotterdam! Toen dat maar eens allemaal in de courant werd gezet, toen er ronduit gevraagd werd voor een apart tehuis voor die stumperds, waaronder toch ook weer zulke heerlijke pracht-exemplaren van kinderen waren, toen vlooden de giften zoo ruim (men zal zich herinneren dat de padvindsters een avond organiseerden voor het doel), dat er tijdelijk een benedenhuis gehuurd kon worden in de Claes de Vrieselaan 151b, dat het ingericht kon worden voor twaalf dag- en nachtkinderen en sindsdien leven die twaalf kinderen daar als één groot gezin in het Tehuis Moederhulp. Een vloeiende bevolking is 't natuurlijk; moeders herstellen en halen hun kind terug, vaders hertrouwen, en de jongelui, die boven de vier jaar komen, worden door den Voogdvrader of Maatschappelijk Hulpbetoon ergens anders geplaatst. Zoo met de kinderen boven de vier, weet men nog wel eens raad, maar voor die onder de vier is het treurig, zoo treurig, dat juffrouw Hostie, de directrice van het kindertehuis Moederhulp herhaaldelijk is gezweicht voor den heel grooten aandrang van nog een kind, schoon twaalf al het hoogste getal is, dat in het niet groote benedenhuis verzorgd kan worden en nu zijn er dertien.

En dan gaat de telefoon, en dan is het met Maatschappelijk hulpbetoon of particulieren, en dan gaat het altijd maar weer om gevallen, die eigenlijk niet geweigerd kunnen worden, en dan moeten ze geweigerd worden, want er is geen plaats, geen plaats!

En nu nog iets, dat ge noodig weten moet.

In dat kleine, dure, onpractische benedenhuis kunnen de zaken niet economisch gedreven worden. Ofschoon er voor de kinderen betaald wordt, komt dit tehuis in de Claes de Vrieselaan per jaar f 3650 te kort. Het tekort wordt bijgepaald door de vereeniging.

De kosten der verpleging per kind zijn f 1.66 per dag.

Rotterdammer! Voelt ge, waar dat heen moet? Ruimte moet er wezen, meer kinderen moeten er geplaatst kunnen worden, 't zijn toch uw eigen kinderen, Rotterdam! en dan zou alles veel beter en veel economischer gaan.

Het zoo tarzake kundige en ervaren bestuur der kinderbewaarpiaatsen heeft uitgerekend, dat, wanneer men een gebouw kon zetten voor 30 kinderen, het tekort, dat de vereeniging dan alweer zou bijpassen, slechts op f 3300 komt. De kosten per kind zullen alsdan bedragen f 1.30 per dag. De grond voor dat Tehuis, een lap van 13.75 M. breed en 30 M. diep ligt er al, aan de Rózerer Manzstraat. Hij kan betaald worden met wat ge den vorigen keer hebt gegeven.

Van u wordt dus gevraagd een som bijeen te brengen voor bouw en inrichting van het Tehuis. En dat zult ge toch doen?

We zijn met ons allen zoo goed begonnen. Laten we het nu toch ook voleinden.

Laten we toch niet den ongeveer onhoudbaren toestand laten voortbestaan in de Claes de Vrieselaan; het huis te klein, te duur, kinderen en werkkrachten tobend met het gebrek aan ruimte, en dan altijd maar weer, altijd maar weer die dringende bede afstaan: 27000 gulden zijn er noodig, die gedeeltelijk door hypotheek gedekt kunnen worden. Geef! het met U allen en denk eens aan, wat gij dan voor Uw geld en voor tijdelijk moederlooze Rotterdamsehe kinderen krijgt. Een heerlijk ruim hygiënisch ingericht huis, waar 't een genot zal zijn te werken voor 't hulpelooze kind en een zegen voor de arme Heve stumperds om in te leven. Ik heb de plannen gezien! De groote speelkamer gezien, uitkomend in den tuin. De gang, waardoor de kinderwagens zullen kunnen rijden van den tuin inrens de straat op. Een lust zal 't zijn, dat gebouw te aanschouwen. Er wordt al hard voor 't bijeenbrengen der benodigde som gewerkt. Ten eerste heeft Lotte Roozing zich alweer beschikbaar gesteld om met haar kunst het schoone doel te bevorderen!

28 Maart en 4 April zal ze een uitvoering geven ten bate der Kinderbewaarpiaatsen. Mag ik die voorstellingen in Uw aandacht aanbevelen?

Noteer de data.

Ten tweede zullen U intoeckenlijsten aangeboden worden of zult ge een circulaire met inschrijvingslijst ontvangen. Stuur de lijst niet van Uw deur, 't is die van Moederhulp. Werp de circulaire niet in de papiermand 't gaat er om voor Moederhulp. Denk aan het Kinder-tehuis, dat er komen moet! Denk aan al de arme stumperds, die steeds afgewezen moeten worden. Laat Uw giften weer vloeien, zoo als voor twee jaar, voleindig het toen begonnen goede werk.

S. LUGTEN REYS.

Vijverweg 5.